

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 18-07-27893 לייבל נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

מספר בקשה: 11

לפני כבוד השופטת אורלי מור-אל

עיריית ירושלים

מבקשת:

נגד

1. מרדכי לייבל - החייב
2. כונס נכסים רשמי תל אביב
3. שגיא שוורץ (הנאמן)

משיבים:

החלטה

לפני בקשת המבקשת לאפשר לה לפתוח בהליכי הוצאה לפועל בגין פסק דין שניתן נגד החייב בתיק 18379-08-16 בתאריך 11/9/22 (להלן: "פסק הדין").

צו הכינוס נגד החייב ניתן בתאריך 15/18/11. בתאריך 15/11/22 נקבעה לחייב תכנית פירעון, במסגרתה נקבע שעל החייב לשלוח את הפרוטוקול למבקשת, על מנת שתוכל להעלות טענותיה בעניין החוב הקיים לטובתה.

לאחר שעיינתי בעמדות הצדדים, באתי לידי מסקנה ברורה, שבהתאם לדין יש לקבל את הבקשה, ולא ניתן לכלול את החוב במסגרת ההליך או למנוע מן המבקשת לפתוח תיק הוצאה לפועל.

אין מחלוקת שפסק הדין ניתן לאחר מתן צו הכינוס, וגם לא יכולה להיות מחלוקת של ממש שבעת הגשת התביעה שעילתה עוולת לשון הרע, סכום התביעה לא היה קצוב, גם אם העוולה התגבשה טרם מועד צו הכינוס וגם אם המבקשת נקבה בסכום הפיצוי המבוקש על ידה בכתב התביעה. החוב הפך להיות קצוב עם מתן פסק הדין לאחר מתן צו הכינוס.

בהתאם להוראת סעיף 71(א) לפקודת פשיטת הרגל, תש"ס-1980 (להלן: "הפקודה"), המועד הקובע לקיומו של "חוב בר- תביעה" הוא מועד צו הכינוס וחוב ש"נוצר" לאחר מכן, אינו נחשב, בדרך- כלל, חוב בר-תביעה ואין מניעה שהנושה יגיש בגינו תובענה לבית המשפט (ראו גם שלמה לוי, אשר גרוניס, פשיטת רגל (מהדורה שלישית, 2010) בעמ' 226).

אמנם סעיף 71 (א) לפקודה קובע הגדרה רחבה מאוד לחוב בר תביעה, ובכלל זה כולל בגדרו חיוב שלא היה וודאי במועד צו הכינוס ואולם סעיף 72 (1) לפקודה מסייג וקובע שתביעות לדמי נזק בלתי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

פש"ר 18-07-27893 לייבל נ' כונס נכסים רשמי תל אביב ואח'

קצובים שאינם נובעים מחוזה או הבטחה "אינן בנות תביעה בפשיטת רגל" (השוו: פש"ר 40028-15-12 עבדולויב נ' כונס הנכסים הרשמי (11/6/19) והאסמכתאות שם, בש"א (נצ') 3244/05 שלמה דרנוב נ' יצחק עודד (23/4/2006) והאסמכתאות שם).

בפסיקה נקבע לגבי תביעות בגין לשון הרע כנגד מי שניתן נגדו צו כינוס נכסים, שהמדובר בתביעה נזיקית לדמי נזק בלתי קצובים שלא חלה עליה הוראת סעיף 20 (א) לפקודה, ומשכך ניתן היתר לניהול תביעות אלה, כפי שניתן היתר למבקשת לנהל תביעתה כנגד החייב על אף היות ההליך דן תלוי ועומד (השוו: פשר (ת"א) 35837-12-17 לורי שם טוב נ' כונס נכסים רשמי תל אביב (15/4/19) שמתייחס לנתבעת אחרת בתביעה שנוהלה על ידי המבקשת נגד החייב; ת.א. (נצ') 7633-09-15 דב הירש נ' אילנה קטן אברהם (20/11/15); ת.א. (חי') 45862-02-18 יואב תוהמי נ' סמיר באבילו (23/12/18)).

משמע, במועד מתן צו הכינוס בעניינו של החייב, טרם ניתן פסק דין ובהתאם החוב הנטען בתביעה שהוגשה היה בבחינת "דמי נזק לא קצובים" שאינם נובעים מחוזה או הבטחה ומשכך לא היו בני תביעה לפי סעיף 72 (1) לפקודה. החוב התגבש עם מתן פסק הדין רק לאחר מתן צו הכינוס. משכך החוב אינו בר תביעה ולא ניתן להיעתר לבקשת החייב לכלול אותו בגדר חובות ההליך וגם לא ניתן ולא ראוי לדחות את בקשת המבקשת לפתוח תיק הוצאה לפועל בגין החוב הכל גם בשים לב לנסיבות יצירתו של החוב.

עם כל ההבנה למצבו של החייב ולחששו שלאחר מתן הפטר יידרש להתמודד עם החוב שבינתיים יאמיר, החייב יוכל לפתוח בהליך נוסף במידת הצורך וחזקה שידון בהתאם לנסיבותיו ולמצבו באותה עת ובשים לב לחלוף הזמן ולהתנהלותו בהליך דן.

אחר כל האמור לעיל, הבקשה מתקבלת. המבקשת רשאית לפתוח תיק הוצאה לפועל כנגד החייב אך לא תוכל לנקוט בפעולות לגביית החוב עד לסיום ההליך.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשפ"ג, 15 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.

אורלי מור-אל, שופטת

